

og da jeg frygter for, at hvis der nu skeete nogen Forandring i dette Forslag, som er saa vigtig for Handelspladsen, vilde denne Sag blive stadt ud i en sjern Fremtid, skal jeg afholde mig fra at stille noget Endringsforslag og vil bede Forsamlingen at vedtage dette Lovforslag i den Stikkelse, hvori det er vedtaget i Landstinget, for at der endelig kan blive en Ende paa denne Sag, som allerede har været saalænge.

Da ikke flere begjerede Ordet, blev det sat under Afstemning, om Lovforslaget skulde overgaae til 2den Behandling, hvilket vedtoges enstemmig med 81 Stemmer, og da der ikke fremkom noget Forslag om Nedsættelse af et Udvalg, gaaer Forslaget umiddelbart til 2den Behandling i Thinget.

Endringsforslag indfaldtes til Indlevering i Bureauet forinden Begyndelsen af Mødet den næste Dag.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til 1ste Behandling af Forslag til Lov om Sogneforstanderskabernes og Amtsråadernes Sammensætning og Valg. (Forslaget findes i Anhanget, Spalte 305; jensfor Tidens Nr. 7. Spalte 74.)

Indenrigsministeren: Jeg troer at skylde det høitærede Thing at sige et Par Ord om Anledningen til, at jeg som Indenrigsminister ikke er fremkommen med et Lovforslag om den foreliggende Gjenstand.

Jeg anseer fremdeles denne Sag for at være af stor Vigtighed og Betydning, jeg anseer den paa en Maade, hvad jeg for har udtaalt, som det brændende Punkt, med Hensyn til Communalforfatningen for Landets Vedkommende, som jeg stedse har meent maatte først være afgjort, forinden man gik videre. Jeg er nu tidligere fremkommen med og har noget nær gennemført en Lov, som dette Thing ogsaa senere har optaget og billiget, men denne Lov erholdt ikke, efter det daværende Ministeriums Indstilling, Hs. Majestæt Kongens Bisfeld. Det var altsaa saameget mere at vente, at der nu atter fra mig skulde fremkomme et

Lovforslag om denne Gjenstand, og jeg har ogsaa strax efter det nuværende Ministeriums Dannelselse bragt Sagen til Forhandling med samtlige mine Collegaer, og Grundsætningerne for et saadant Lovudkast ere blevne uindgivne en nøiagtig Drøftelse i Ministeriet. Efterat Ministeriet i dets Høilighed havde forenet sig om et Resultat, har jeg, da dette Resultat ikke ganske stemmede med det, som jeg tidligere havde forelagt Rigsdagen, confereret navnlig med Formanden og Ddsføreren i det senest nedsatte Udvalg, men da jeg erfarede, at disse Mand i det mindste ikke vare tilbøielige til at gaae ind paa den Anskuelse, Ministeriet i dets Høilighed maatte holde fast paa, ansaae jeg det under den nuværende Sessions Forhold for min Pligt at holde et Lovforslag tilbage, som kunde fremkalde Conflicter paa et saa vigtigt Terrain, at Ministeriet, hvor det havde en bestemt Overbeviisning, ikke kunde vige tilbage. Jeg havde derfor ønsket, at dette Forslag ikke var kommet frem i denne Session, men at det var først kommet frem, naar Kongeriget egne Forhold alene forelaae, og man altsaa kunde bevæge sig med større Frihed end under de nuværende Forhold. Imidlertid har et af Thingets Medlemmer fundet sig foranlediget til at bringe Lovforslaget frem. Der kan, saavidt jeg kan skønne, nu ikke være andet for, end at Thinget maa lade det gaae til 2den Behandling og nedsætte et Udvalg. Jeg skal da meget gjerne conferere med dette Udvalg, og jeg vil ønske, at den Forudsætning jeg var gaaet ud fra, eller rettere den Frygt, jeg nærede for at der ikke kunde opnaaes Overensstemmelse, vil vise sig ugrundet. Men skulde nogen Conflict fremgaae af denne Sag, saa vil jeg have mig fralagt, at jeg har nogen Skyld eller Andeel dert.

Sasle: Hvad angaaer denne Udtalelse af vor høitærede Indenrigsminister, da kan den ikke i mindste Maade foranledige mig til at gjøre nogen Forandring i min Stilling til Lovforslaget. Det var ogsaa min Tanke, naar Thinget vedtog Forslagets Overgang til 2den Behandling, da at foreslaae Nedsættelsen af et Udvalg, og jeg haabede, at vor høitærede Indenrigsminister da vilde conferere med Udval-